

Bude se psát rok 2008 a to, co se ještě nedávno zdálo tak bezpečně vzdáleným a neskutečným, co působilo jako pouhé škarohlídství hrstky vědců (kteří si čas od času dovolili upozornit, že bychom svou modrou planetu mohli nadobro vyříditi a sebe zároveň s ní), začíná být nyní nepříjemně reálné. Většina z nás už snad konečně pochopila, že držet se při všech těch povodních a záplavách starého dobrého hesla „po nás potopa“, které odedávna razili všichni činorodí konzumenti (doslova požírači) planety, už nebude úplně moudré. Nadcházející rok 2008 jsme tedy rychle vyhlásili Mezinárodním rokem planety Země, abychom ještě hlasitěji upozornili na ekologické problémy a hrozby a také abychom jakožto geologové a vůbec geovědci nabídli své služby, znalosti a zkušenosti při jejich řešení i při nezbytné osvětě veřejnosti.

Česká geologická služba se při příležitosti Mezinárodního roku planety Země 2008 rozhodla začít s osvětou a popularizací vsuktu od základu, tedy od nejmladší generace. Její postoj k ožehavým ekologickým otázkám a vztah k naší Zemi budou v příštích letech rozhodující. Navíc to mnohdy vypadá, jako bychom my dospělí byli svou myslí stále zakotveni někde hluboko v sedmdesátých, osmdesátých letech a přelom tisíciletí s jeho globálním oteplováním nám připadal pořád dost daleko na to, abychom změnili naše neblahé návyky a chování vůči přírodě a jejímu nenahraditelnému bohatství. Zkrátka starého psa novým kouskům nenaučíš, a tak jsou naší nadějí především děti. Vydavatelství ČGS pro ně nyní připravuje řadu zajímavých naučných publikací; také výtvarná soutěž Můj kousek Země, jejíž nejzdařilejší díla jsou otištěna v tomto kalendáři, se pokoušela zaměřit dětské oči na živoucí svět kolem, s důvěrou, že ani v budoucnu je z něj už nikdy úplně nespustí. Tématem výtvarných prací se stala modrá planeta, vnímaná svými nejmenšími obyvateli jako živý tvor – Gaia, a samozřejmě i každá její součást – od krajin a zamilovaných míst až po jednotlivá zvířata, rostliny či kameny.

Podrobnosti najdete na
www.rokplanetyzeme.cz
www.geology.cz/soutez

Kousky Země

Dobrý den milí češi, jak tam žijete? Zabijete ještě mamuty? Žijete v jeskyních? My ano. Myslím že máte oheň a máte dobré maso. Jestli umíte psát tak nám napište jsme Velká hora a Škrakalka. Adresa je jednoduchá: Pravěk. (pračlovíček ze ZŠ a MŠ Jana Pavla II, Hradec Králové)

Namalovala jsem čtyři auta a z toho dvě jsem škrtnla. Namalovala jsem i raketu, protože vždy když projde atmosférou zhorší se nám počasí. Škrtnla jsem a namalovala pistol a to proto, že kdybychom hodně používali zbraně hodně by to zničilo nejen nás ale i celou naši zemi. Namalovala jsem i drogy a to proto, že kdybychom každý užívali drogy umřeli bychom. Naposled jsem namalovala továrnu protože z jejího kouře vychází jedovatý plyn či oxid uhličitý. Všechno co jsem namalovala auta, cigarety, raketu, továrnu, drogy a pistol to nám, i přírodě, moc škodí a proto jsem to škrtnla. (Monika Doová, 10 let, Kamýk)

Moje Země je chráněna červenými květy. V mé naší Zemi by se měly omezit cigarety, aby kvůli tomu nevznikaly zbytečné požáry a aby se nezničovaly velké a staleté stromy. KAŽDÝ BY CHTĚL MÍT SVOJE SOUKROMÍ a proto by nemusel stavět tolik domů a paneláků. Přece tady musí být i trocha přírody! Měly by se omezit výlety do vesmíru a na měsíc... (Albina Bombuškar, 10 let, Modřany)

Jak geologové hledají diamanty a pár jich už našli. Jeden z nich kouká a kouká do díry, jeden z nich spadl do díry a koukají mu jenom nohy. (Bára Pěrková, 7 let, Praha)

Co vidíte není skutečnost, nýbrž představa mého ideálního pokoje. Je zde ale možnost, že se ho brzy dočkám. V tom případě by sice nevypadal přesně takhle, ale to nevadí, zvlášť když tam nebude nepořádek. (Adam Babuljak, 4. třída, Mýto)

Odehrává se v minulosti. Sopka soptí. Dinosauri se perou o kořist. Kořist je pteropodrant. (Jiří Němec, 10 let, Maletín)

Plastožrouti
Na zemi je velké ticho a tma. Všude jsou odpadky. Najednou v keři něco zašumí. Z keře vyjde plastožrout. A když vidí všude odpadky tak je začne dávat do takového obrovského koše. Koš ze sebe začne vyhazovat hračky, oblečení, talíře i misky a papíry. Pak je dává hodným dětem o kterých ví, že třídí odpadky. Dává je do balíčků. Děvčatům je zavazuje do červených mašliček a klukům do modrých mašliček. Na celé zemi už je světlo a více radosti. Plastožrout měl radost také. (Anežka Šmardová, 2.A, Vinohrady)

Na obrázku je rodina, která je velmi zvláštní tím, že vyfukuje jedovatý plyn. Proto si s ním račí nikdo nezahrával. Takže to je vlastně milé zvířátko. (Karolína Suchá, 10 let, Dubicko)

Příběh skřítky Šmudly
Tento příběh se odehrává v jednom malém městečku. A v tom malém městečku žili dva skřítky Čistík a Šmudla. (...) Nakonec šli skřítky do svého malého skromného domku. Šmudla udělala večeři, a zbyly odpadky kde byla petláhev, vačka, krabice od mléka, a slupky z cibule. Šmudla to šla vyhodit, ale Čistík si toho našťestí všiml a řekl Šmudle že to musí třídít, a Šmudla si z toho nic nedělala a vyhodila to do plastů!! Čistík byl z toho nešťastný a brečel a řekl Šmudle proč si z toho nic nedělala a vyhodila to do plastů. Proč

jsi to udělala odpad se musí třídít a ně vyhazovat plast, papír, skořápky od vajíček, sklo a bio odpad do plastů ale Šmudle to bylo jedno... Šmudla schválně natruc si ani neumyla ruce. Čistík po ní musí každý den domeček uklízet sám. A byl strašně smutný. Šmudle to už bylo líto jak je Čistík smutný a zkoušela pro to něco udělat. Šmudla teda si nejdříve dvakrát umyla ruce a začala třídít odpad ale nevěděla kam s kartónem? tak se šla Šmudla zeptat Čistíka. Čistík mu odpověděl otázkou, Šmudlo kam bys dala plast, papír, sklo a kartón?

A Šmudla odpověděla papír do papíru, plast do plastu, sklo do skla a karton do speciálního odpadkového koše. Tak se Šmudla naučila třídít odpad byla čistotná. Nakonec byla velká svatba, měli hodně dětí a žili šťastně až do smrti. A ještě jedna věc Šmudla se přejmenovala na Čistotnou a to je milý přítel konec. (Marek Černý, 5.A, Vinohrady)

Je nádherně ráno a suptos se šel napít. Pil a pil a najednou viděl ptáky. A říká keš nemohu létat. (Magda Nováková, 10 let, Mohelnice)

Na obrázku se odehrává minulost milých dinosaurů. Zatím jsem slyšela jen o zlých dinosaurech ale tento obrázek ukazuje že existuje i hodný druh dinosaurů. Zamilovaný pár dinosaura Edmunda a dinosaurky Silvinky stojí na vodopáde pod nimi teče horký pramen a v něm sedí jejich maminky. (Isabela Russitzki, 9 let, Mohelnice)

Jak šly kamínky do světa
Rozárka Drobilová, 5 let, 3. místo v kategorii do 7 let, Fakultní MŠ Sluníčko pod střešou, Praha 5

březen

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31
so ne po út st čt pá so ne po út st čt pá so ne po út st čt pá so ne po